

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקן - צֶמַח מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְיָא לְ"צַדִּיק צִדְקָתוֹ מִקֻּדָּה שִׁדְרָה צִדְקָה מִסִּפְרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַבֵּ"ם
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְהַדְּבֹר, שֶׁהוּא בְּחִינַת צְפֻרָּתָא קְאִי עַד קְרִסְלָהּ, אֵצֶל הָאָדָם שֶׁהוּא
בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָהּ, כְּדִי לְהַאִיר לוֹ, בְּבְחִינַת וְתַגַּל מְרַגְלָתִיו וְכוּ'
כַּנִּ"ל, וְזֶהוּ דְקָאִי עַד קְרִסְלָהּ בְּמִיָּא כַּנִּ"ל.

וְאֶמְרִינָן לִית מִיָּא - הֵינּוּ שֶׁהֵבִינוּ שְׂאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְדְבֹר
אֶלָּא עַל־יְדֵי כְּבוֹד בְּשִׁלְמוֹת, שְׂיִהְיֶה הָאָדָם בְּעֵינָיו
אֶפְסֵם וְאִין. וְזֶהוּ: לִית מִיָּא, שֶׁהָאָדָם יַחֲזִיק עֲצָמוֹ לְאִין. וּבְעֵינָן
לְנַחֲוֵתִי - לְשׁוֹן שְׁפָלוּת, הֵינּוּ לְהִיּוֹת שְׁפָל וְעָנּוּ; אֵךְ שְׂהִיָּה לְאֶקּוּרִי
נְפִשִׁין - לְשׁוֹן (יִשְׁעִיהוּ י"ג): "אֹקִיר אֲנוֹשׁ מִפּוֹ", הֵינּוּ שְׂהִיָּה הָעֲנָוָה
בְּשִׁבִיל גְּדֻלוּת, כְּדִי לְהַתְּכַבֵּד וּלְהַתְּיָקֵר; כִּי מַחֲמַת שְׂיִוְדָעִין גְּדֻלָּה
בְּזוּי הַגְּדֻלוּת, עַל כֵּן הֵם עָנּוּיִם, בְּשִׁבִיל לְהַתְּכַבֵּד וּלְהַתְּיָקֵר עַל־יְדֵי
הָעֲנָוָה, וְזֶהוּ בְּחִינַת עֲנִיוּת שֶׁהוּא תְּכֵלִית הַגְּדֻלוּת. וְזֶהוּ: וּבְעֵינָן
לְנַחֲוֵתִי - לְהִיּוֹת שְׁפָלִים וְעָנּוּיִם, לְאֹקּוּרִי נְפִשִׁין - כְּדִי שְׁעַל־
יְדֵי־זֶה נְהִיָּה יְקָרִים וְחֹשׁוּבִים, כִּי הַגְּאֻלָּה מְבֻזָּה מְאֹד.

נִפְק בְּרַת־קָלָא וְאָמַר, לָא תְּחִוּתוֹ לְהַכָּא - לָא תְּחִוּתוֹ לְהִיּוֹת
שְׁפָלִים בְּשִׁבִיל זֶה, בְּשִׁבִיל לְאֹקּוּרִי נְפִשִׁין; שְׂהִזְהִירָם
הַבַּת־קוֹל שֶׁלֹּא יִהְיוּ עָנּוּיִם בְּשִׁבִיל לְהַתְּיָקֵר וּלְהַתְּכַבֵּד, כִּי זֶה
עֲנִיוּת הִיא תְּכֵלִית הַגְּדֻלוּת. וְהַנִּפְלָה חֲצִינָא לְבַר־נִגְרָא הָא שְׁבַע
שְׁנִין, וְלֹא מְטִיָּא לְאַרְעָא - שְׂהַבַּת־קוֹל הוֹדִיעָה לָהֶם שֶׁרֶשׁ
הַגְּדֻלוּת, כְּדִי שְׂיִתְרַחֲקוּ עַד קֶצֶה אַחֲרוֹן, וְלֹא יִחִוּתוֹ לְהַכָּא, שֶׁלֹּא
יִהְיוּ עָנּוּיִם בְּשִׁבִיל גְּדֻלוּת, כְּמֵאמַר חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (אָבוֹת
פָּרָק ד'): 'מְאֹד מְאֹד הָיָה שְׁפַל־רוּחַ, הֵינּוּ שְׂהוֹדִיעָה לָהֶם, שְׂהַגְּדֻלוּת
הוּא מְנַפִּילוֹת הַהַתְּפָאָרוֹת וְהַגְּאֻלָּה שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא
לְבוּשׁוֹ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים צג): ה' מָלַךְ גִּאוֹת לְבִשׁ. וְזֶה: הַנִּפְלָא
חֲצִינָא - בְּחִינַת לְבוּשׁ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שָׁם קכ"ט): "וְחִצְנוּ מְעֵמַר".

בַּר נִגְרָא - זֶה הַקָּדוֹשׁ שֶׁבְרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם ק"ד):

"הַמְקָרָה בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו", וְכַמְּאִמַּר (חֲלִין ס.):

'אַלְקִיכֶם נִגְרָא הוּא'; מִנְפִּילַת הַלְבוּשׁ הַזֶּה נִתְהַוָּה הַגְּדִלוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שִׁבְעַת בְּתֵי עֶכּו"ם, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה גָּלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָם, כְּמֵאִמַּר חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (גִּטִּין פ.ח.): לֹא גָּלוּ יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁעָבְדוּ בָּהּ שִׁבְעַת בְּתֵי עֶכּו"ם. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָא עֶכּו"ם בְּלִשׁוֹן תַּפְאֲרַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּהוּ מ"ד): "כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בַּיִת", כִּי הָעֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהוּא הַגְּדִלוֹת, הוּא מִנְפִּילַת הַתַּפְאֲרוֹתָיו. וְזֶהוּ: **הָא שִׁבְעַת שְׁנִין** - זֶה בְּחִינַת הַגְּדִלוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שִׁבְעַת בְּתֵי עֲבוּדָה זָרָה כִּנ"ל. וְזֶהוּ: **וְלֹא מִטִּי לְאַרְעָא** - הֵינּוּ שֶׁעַל-יַדֵּי הָעוֹזֵן הַזֶּה עֲדִין לֹא חֲזַרְנוּ לְאַרְצֵנוּ, כִּי עַל-יַדֵּי הָעוֹזֵן הַזֶּה שֶׁהוּא הַגְּדִלוֹת, שֶׁהוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, בְּחִינַת שִׁבְעַת בְּתֵי עֲבוּדָה זָרָה, עַל-יַדֵּי-זֶה גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ כִּנ"ל, וְעַל-יַדֵּי-זֶה עֲדִין לֹא חֲזַרְנוּ לְאַרְצֵנוּ - הַכֹּל עַל-יַדֵּי הָעוֹזֵן הַזֶּה שֶׁל הַגְּדִלוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה כִּנ"ל (עֵיין תְּדַא"ר פֶּרֶק ל"א). וְזֶהוּ: **וְלֹא מִשּׁוּם דְּנַפְיֵי מִיָּא** - הֵינּוּ, לֹא תֵּאמַר שֶׁבְשִׁבִיל זֶה לֹא מִטִּי לְאַרְעָא, דְּהֵינּוּ שְׂאִין יְכוּלִין לְהַגִּיעַ וּלְשׁוּב לְאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל מִשּׁוּם דְּנַפְיֵי מִיָּא, מִחֲמַת שֶׁהֶעֱכּוּ"ם הֵם רַבִּים, בְּחִינַת "רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה" (דְּבָרִים ז'), שֶׁהֵם בְּחִינַת מַיִם רַבִּים (שֶׁה"ש ח'. עֵיין בֵּאֵהֱל"ק אוֹת ל"ד):

אַלָּא מִשּׁוּם דְּרַדִּיפֵי מִיָּא - שֶׁהֵם רוֹדְפִים אַחַר הַכְּבוֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת מַיִם, בְּחִינַת "אַל הַכְּבוֹד הֲרַעִים, ה' עַל מַיִם רַבִּים" (תְּהִלִּים כ"ט), עַל-יַדֵּי-זֶה אֵין יְכוּלִין לְהַגִּיעַ וּלְחַזֵּר לְאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ עַל-יַדֵּי רַדִּיפַת הַכְּבוֹד וְהַגְּדִלוֹת, כִּי עַקֵּר אֲרִיכַת הַגְּלוּת שְׂאִין יְכוּלִין לְשׁוּב לְאַרְצֵנוּ הוּא רַק מִחֲמַת עוֹזֵן הַגְּדִלוֹת וְרַדִּיפַת הַכְּבוֹד כִּנ"ל. כֹּל זֶה הוֹדִיעָה לָהֶם הַבַּת-קוֹל גְּדֹל בְּזוּי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקוב **» צאמר מוזהרני» ת זצ"ל » צדק צנני מקוזה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל»**
» חק נתן ולא יעבור» יצא לאור ע"י הוצאת »נצחתי ואנצח» שע"י ישיבת תיקון המידות»

הגדלות, כְּדִי שִׁיתְרַחֲקוּ מֵהַגְדָּלוֹת עַד קֶצֶה אַחֲרוֹן כַּנ"ל, וְאִז כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת כַּנ"ל, וְאִז זוֹכִין לְדַבּוֹר הַמְּאִיר, שֶׁהוּא בְּחִינַת צִפְרָתָא הַנ"ל כַּנ"ל. אֲבָל אִיךָ זוֹכִין לָזֶה, לְשַׁבֵּר הַגְדָּלוֹת וְהַכְּבוֹד שֶׁל עֲצֻמוֹ לְגַמְרִי, וְשִׁיחֶיהָ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת – הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית בְּשִׁתֵּי בְּחִינּוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַּתָּאָה.

וְזֶהוּ שֶׁאָמַר רַב אֲשֵׁי: הֵאֵי זִיז שְׂדֵי הוּא – הֵינּוּ בְּחִינַת יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַּתָּאָה, שֶׁעַל-יְדֵי יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַּתָּאָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁמִירַת הַבְּרִית בְּשִׁתֵּי בְּחִינּוֹת כַּנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה הַכְּבוֹד בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי כְּבוֹד בְּשִׁלְמוֹת זוֹכִין לְצִפְרָתָא, שֶׁהוּא הַדַּבּוֹר, שֶׁהוּא אֶמְצָעִי בֵּין מֵיָא לְרָקִיעַ כַּנ"ל, כִּי זִיז הוּא בְּחִינַת יְחֻדָּא תַּתָּאָה, בְּחִינַת מַט"ט, בְּחִינַת מְכַנֵּף הָאָרֶץ כַּנ"ל. כִּי אֵיתָא בְּמִדְרַשׁ-רַבָּה (בְּרֵאשִׁית-רַבָּה יט, וַיִּקְרָא רַבָּה כב): 'עוֹף אֶחָד יֵשׁ, בְּשָׁעָה שְׁמִפְרִישׁ אֶת כְּנָפָיו הוּא מְחַשֵּׂד אֶת הַשָּׁמַשׁ, וְזִיז שְׁמוֹ'; וְזֶה בְּחִינַת יְחֻדָּא תַּתָּאָה, בְּחִינַת מַט"ט, בְּחִינַת מְכַנֵּף הָאָרֶץ, שֶׁבּוֹ מִתְלַבֵּשׁ בְּרִית עֲלָאָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשָּׁמַשׁ (עֵינן זוהר שמות ג: וזוהר פנחס רי"ז). שְׂדֵי – זֶה בְּחִינַת יְחֻדָּא עֲלָאָה כַּנ"ל:

וְזֶה אֲנִי ה' יְחֻדָּא עֲלָאָה, הוּא שְׁמִי יְחֻדָּא תַּתָּאָה; וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן זֶה בְּחִינַת כְּבוֹד בְּשִׁלְמוֹת, וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים זֶה בְּחִינַת הַדַּבּוֹר, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "תַּהֲלִת ה' יִדְבָּר פִּי" הַכֹּל כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַשּׁוֹמֵי:

ז שְׁמִירַת הַבְּרִית יֵשׁ בּוֹ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת: יֵשׁ מִי שְׁזוּוֹגוּ בִּימֵי הַחַל וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא שׁוֹמֵר אֶת בְּרִיתוֹ עַל-פִּי הַתּוֹרָה שְׁזוּוֹגוּ בְּהַתֵּר וְגַם זֶה נִקְרָא שְׁמִירַת הַבְּרִית, וּבְלִבְד שִׁישְׁמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מֵעֲבָרָה

רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְצָרִיכִים שְׁמִירָה גְדוּלָּה לְשֹׁמֵר אֶת בְּרִיתָם וְזֶה
 בְּחִינַת יְחֻדָּא תַתָּא וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִיךְ לְהַשִּׁיג הַלְכָּה שְׁבַתוֹרָה רְזִין.
 אֲבָל יֵשׁ מִי שְׁזוּוּגוֹ רַק מִשְׁבֶּת לְשֶׁבֶת וְהוּא בְּחִינַת יְחֻדָּא עֲלָאָה
 וְעַל-יְדֵי-זֶה מִשִּׁיג גַּם קְבָלָה רְזִין דְּרְזִין. אֲבָל גַּם מִי שְׁזוּוּגוֹ רַק
 מִשְׁבֶּת לְשֶׁבֶת גַּם הוּא צָרִיךְ שְׁמִירָה גְדוּלָּה שְׂיִהְיֶה זוּוּגוֹ בְּקַדְשָׁה
 וְיִהְיֶה נִכְלָל בְּכָלֵל שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית. מְכַל-שֶׁכֶן הַקְטָנִים שְׁזוּוּגָם גַּם
 בְּיָמֵי הַחַל שְׁבֻדָּאֵי הֵם צָרִיכִים שְׁמִירָה יִתְרָה בְּיוֹתֵר שְׁלֹא יִפְגְּמוּ
 בְּבְרִיתָם חַס וְשָׁלוֹם וְעַל כָּל פָּנִים שְׁלֹא יַעֲבְרוּ עַל הַתּוֹרָה חַס
 וְשָׁלוֹם. וְעַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית בְּשִׁתֵּי בְּחִינּוֹת אֱלוֹ עַל יְדֵי זֶה כְּבוֹד
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת וְזֹכִיךְ לְכָל הַבְּחִינּוֹת הַנִּלְעַד שְׁזוּכִיךְ לְבוֹא
 לְתַבּוּנּוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ:

ח יֵשׁ עֲנָוָה שְׁהִיא תַכְלִית הַגְּדֻלּוֹת דְּהֵינּוּ שְׁהוּא עֲנָו מַחֲמַת שְׁהוּא
 יוֹדֵעַ שְׁהַגְּדֻלּוֹת מְבֻזָּה מְאֹד, עַל כֵּן הוּא עֲנָו כִּי לְהַתְיַקֵּר
 וְלְהַתְכַבֵּד, נִמְצָא שְׁהוּא עֲנָו בְּשֶׁבִיל גְּדֻלּוֹת וְכְבוֹד. עַל כֵּן צָרִיכִיךְ
 לְהַשְׁכִּיל עַל דְּרָכָיו וְלְהַתְרַחֵק מִגְּדֻלּוֹת בְּתַכְלִית עַד קֶצֶה הָאֲחֵרוֹן
 כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה, מְאֹד מְאֹד הוּי שְׁפַל רוּחַ. כִּי
 הַגְּדֻלּוֹת הוּא בְּחִינַת שְׁבַע בְּתֵי עֲבוּדָה זָרָה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה גָּלוּ יִשְׂרָאֵל
 מֵאֲרָצָם. וְעַל-יְדֵי-זֶה עֲדִין לֹא חֲזַרְנוּ לְאֲרָצָנוּ מַחֲמַת שְׁרוּדְפִים אַחַר
 הַכְּבוֹד עַל-יְדֵי הַגְּדֻלּוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן:

סֵדֶר הַיַּיִץ מִלְּפָנֵי הַיּוֹמֵי:

סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

מַעֲשֶׂה רֵאשׁוּנָה תַקֵּם"וּ בְּקִיץ.
 מַעֲשֶׂה ז' מְזֻבּוּב וְעַכְבִּישׁ וּמַעֲשֶׂה שֶׁל הָרַב עִם בְּנוֹ קִיץ תַקֵּם"ז.
 מַעֲשֶׂה ח' מַחְכָּם וְתָם חֲרָף תַקֵּם"ט קָדָם פּוֹרִים.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקנד ✧ אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידף מצהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
 ✧ אמר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

מַעֲשֵׂה י' מִבְּעַרְגֵּיר וְעָנִי תִקַּם ט' אַחַר פּוּרִים.

מַעֲשֵׂה י"א מִהַבְּנִים שֶׁנֶּחֱלְפוּ מוֹצְאֵי שַׁבַּת פְּרַשְׁת נַח תִּק"ע.

מַעֲשֵׂה י"ב מִבֵּעַל תְּפִלָּה מוֹצְאֵי-שַׁבַּת וְאַרְא וּמוֹצְאֵי רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שַׁבַּט תִּק"ע.

מַעֲשֵׂה י"ג מִהַשְּׁבָעָה בְּעֵטְלֵי־רַם, הַתְּחַלְתָּה בְּלֵיל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ פְּרַשְׁת שְׁמִינֵי כ"ה אֶדָר שְׁנֵי תִק"ע.

שִׁיחֹת הַר"ז

הַשִּׁיחָה מֵעֲנִין לְשִׁפְךָ שִׁיחוּ כָּבֵן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנָי אָבִיו וּמַעֲשֵׂה מִזְקֵנוּ רַבִּי נַחֲמָן סִימָן ז' הָיָה אַחַר שְׁבוּעוֹת תִּקַּם ט'.

סִימָן כ"ד מַעֲלֵת הַזּוֹכָה לְתֵן מְעוֹת לְצַדִּיקֵי אֶמֶת קִיץ תִּקַּם ט', וְאַחֲרֵיכֶן בְּרֵאשִׁי-הַשָּׁנָה תִּק"ע נֶאֱמַר מֵאִמֶּר תִּקְעוּ אֱמוּנָה. וְשֵׁם נִכְלָל עֲנִין צַדִּיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַ נְפִשׁוֹ, וְהַשְּׁבִיעַ בְּצַחְצָחוֹת נְפִשָּׁה.

סִימָן ל"ב צָרִיף לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה וְכוּ' וְשִׁעַל-יָדָי אֱמוּנָה זֹכִין לָבוֹא לְבַחֲיַנַּת רָצוֹן וְכוּ' חֲרָף תִּק"ע אַחַר מֵאִמֶּר כִּי מֵרַחֲמֵם שְׁאִמֶּר בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה.

סִימָן מ' בְּעֲנִין סִפְרֵי הַמְּחַקְרִים וְכוּ' וְעֲנִין דְּרִיידִיל הָיָה גַם-כֵּן בְּחֲנֻכָּה זֶה.

סִימָן נ"א הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ כְּלוּם וְכוּ' עַד כִּי כָּבַר הֵם יוֹדְעִים מֵהַ לַעֲשׂוֹת עַל-יָדֵי הַתּוֹרָה, לֵיל אֶחָד שֶׁל שְׁבוּעוֹת מוֹצְאֵי-שַׁבַּת תִּקַּם ט', וְאִז אֶמֶר בְּתוֹךְ הַשִּׁיחָה הַזֶּה לְ עֲנִין תִּנּוּ לְבַבְכֶם לִי וְכוּ' הַמְּבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר.

שָׁם עָנָה וְאֶמֶר וְכוּ' שִׁיעַמְדוּ וְיִשְׁקֹטוּ שְׁמֵרֵי הַמַּח וְכוּ' קִיץ תִּקַּם ט'. סִימָן ס' מֵעֲנִין בְּנִינִים, חֲרָף תִּק"ע.

הַמַּעֲשֵׂה מִהַסּוּם עִם הַפְּלוּמָה שְׁבוּעוֹת תִּקַּם ז' בְּזֹאֲסֵלָב.

סימן פ"ו מעניני חתנה שמיני עצרת תקס"ג.
 סימן פ"ז לפי בחינת הימים נוראים בין יום הכפורים לסכות
 תק"ע.

סימן צ"א סגולה להתמדה ערב-ראש-השנה של תקע"א.
 סימן צ"ג דע שיש אור שהוא מאיר באלף עולמות, חרף תקס"ז,
 קדם חנכה בשבוע של הברית מילה של בנו יעקב זכרוננו לברכה:

שיחות השיך לספורי מעשיות

ס (א) המעשה של הבערגיר ספר אחרי שספרו לפניו מקדם מענין
 כתב עם אותיות של זהב וזה היה אחר פורים תקס"ט, קדם פורים
 ספר המעשה מחכם ותם:

סא (ב) במוצאי שבת פרשת נח שנת תק"ע אחרי שאמר בליל
 שבת התורה המתחלת (סימן סז תנינא): וזה בחינת הספד על סלוק
 הצדיק, ובמוצאי-שבת נכנסנו אליו בדרךנו והטה בידו שנלך
 מאתו ותכף הלכנו מאתו. והיה לנו לפלא כי דרכנו היה תמיד
 לדבר עמו הרבה במוצאי-שבת, והיה לנו צער קצת מזה ונכנסנו
 לבית הרב דפה.

אחר איזה שעות שלח המשרת שלו וקרא אותנו שנכנס אליו,
 ונכנסנו אליו אני וחברי רבי נפתלי. וצוה לספר לו חדשות, כדרכו
 תמיד שהיה שואל לספר לו חדשות דיקא, וספר לו רבי נפתלי מה
 ששמע אז מענין מלחמת הצרפת שהיה באותן העתים. ואז
 באותה השיחה היינו מתפללים ומתמיהים על גדל התנשאות
 שנתנשא כל-כך פתאום, כי היה בתחלה עבד פשוט ונעשה קיסר.
 ודברנו עמו אז מענין זה. ענה ואמר, מי יודע איזה נשמה יש לו,
 כי יכול להיות שנתחלף, כי כן בהיכלי התמורות נתחלפין
 לפעמים הנשמות וכו'. ואחר-כך התחיל לספר שכבר היה מעשה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקנו לומר מזהר רצ"ל "למד מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב"ל" וזאת שפיעם אחת ילדה המלכה ובאותו העת וכו' וספר כל המעשה של הבן מלך שנחלק.

בזאת שפיעם אחת ילדה המלכה ובאותו העת וכו' וספר כל המעשה של הבן מלך שנחלק.

סדר הצלחה-בית הימני:

התבודדות א. מי שמתבודד את עצמו ובודל את עצמו מבני-אדם, מודקקין עליו מלמעלה. ב. על-ידי התבודדות ומפנה לבו לבטלה בא לבטלה.

חלק שני א. השיחה שאדם משיח בינו לבין קונו, השיחה הזאת נעשית אחר-כך גאולה וישועה לבניו.

הרהורים א. על-ידי ענוה ינצל מהרהורי עבודה זרה. ב. כשאתה מתפלל ונופל לך הרהורי עבודה זרה תכון בשם "אלקינו". ג. מחשבות טובות באים על-ידי ודוי, שמתודים לפני התלמיד-חכם. ד. מי שמספר מעשיות שארעו לצדיקים, על-ידי זה נמשכין לו מחשבות טובות. ה. מי שיש לו מחשבות רעות, ידיו את כל בני-אדם לכף זכות תמיד. ו. על-ידי דמעה נמאסים כל התאוות. ז. מי שאינו מאמין בצדיק, על-ידי זה אין לבו נכון עם השם יתברך. ח. החגורה שחגור בה איזה צדיק - כשתחגור בה הוא סגלה לבטל הרהורים. ט. על-ידי שקר נתחלל הברית קדש. י. מי שמקדש את עצמו ועולה על מחשבתו התפארות, כשישבר ההתפארות, ישיג ויקנה התורה. יא. הצעקה מבטל את הפניות. יב. על-ידי למוד ארבעה "שלחן-ערוך" יתבטל הפניות. יג. כשתחשב איזה תורה שחידשת, הוא סגלה לבטל המחשבות זרות. יד. מי שיש לו מחשבות רעות, ידבר לעצמו דברי בזיונות. טו. אכילה ושתייה מטרידות את המחשבה. טז. על-ידי כעס בא הרהורי עבודה זרה. יז. כשמבנה את המועדות, בא להרהורי

עבודה זרה. ית. מי שיושב בין אנשי נאוף או במקום שהיה בו
 נאוף, על-ידי זה בא להרהורים רעים. יט. אין היצר הרע תאב
 אלא לדבר שהוא אסור לו. כ. התאוות – מלבש בהם חסד השם
 יתברך. כא. על-ידי מחילת עוונות תזכה לבר-לבב. כב. על-ידי
 הרחמנות יתבטל ממך התאוות. כג. על-ידי עינים הלב מתאוה.
 כד. על-ידי תאוות הלב אי אפשר שלא ידבק בך מאומה. כה.
 להרהורי זנות סגלה, שישתה סם המשלשל. כו. התפלה שהיא
 בכונת הלב היא פותחת כל הפתחים של מעלה. כז. מי שיש לו
 הרהורי עבודה זרה, אל ישא אצלו שום זהב.

סדר שבת ה"ז הי"ג:

ושאל אותו האיש ואמר לו: אני איני יודע להתפלל אפלו תפלה
 הסדורה מאנשי בנסת-הגדולה מכל-שכן עכשו בעת צרה הזאת
 אבל כבוד-תורתו יודע להתפלל בעד כלליות ופרטיות, מפני מה
 אין אתם מתפללין עכשו? והשיב: שעכשו מחמת המחין דקטנות
 אני מרחק מהשם יתברך אבל עצתי אמונה, מחמת אין בררה
 מחמת גדל הסכנה שאנחנו עכשו בסכנה נוראה ועצומה כזו,
 השם יתברך יודע שכל ימי חיי עדין לא הייתי משתמש מעולם
 בזכות אבות רק מחמת ההכרח מכרח אני לבקש מהשם יתברך
 שיעשה זאת למען זכות זקני רבי ישראל בעל-שם-טוב זכרוננו
 לברכה, וזכות זקנתי אדל, וזכות זקני רבי נחמן מהרידנקא ויתר
 מזה לא הזכיר עוד ואחר זה ראו מרחוק כמו ענן גדול אפל מאד,
 ונפל עליהם עוד פחד גדול, מחמת שלפעמים כשהענן מתאסף
 ומתקשר לשאב המים מהים, נעשה שם כמו בקעה, וכשהספינה
 יורדת לשם אזי נטבעין שם והתקנה לזה לירות בקני-שרפה
 והורמאטעם בדרך המלחמה כדי לשיבר העננים ולהם לא היה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקנה - אומר מוהר"ת זצ"ל "צריך לציני מקוה שיהיה צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

פְּנֵאֵי לְזֶה מִחֲמַת שְׁהָיוּ צְרִיכִין לְשֹׂאב הַמַּיִם מִהַסְפִּינָה כַּנִּל, וְהָיוּ
הַצָּרוֹת צְרוּרוֹת זֹו לְזֹו כְּמוֹ זְבוֹרָא וְעֶקְרָבָא אַךְ בְּחֻמְלַת ה' מִחֲמַת
תְּקַף הָרוּחַ סְעָרָה הָיָה הַלֵּיכַת הַסְפִּינָה בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל וּפְרָחָה
הַסְפִּינָה כְּמוֹ חֵץ מִקְשֶׁת מִמַּשׁ, וּבָאָה הַסְפִּינָה לְמָקוֹם הַנִּל שֶׁהָעֵנָן
שׁוֹתֶה מַשָּׁם וְהָיָה שָׁם כְּמוֹ שֵׁעַר וְהָרִים סָבִיב לָהּ, וְעָבְרָה הַסְפִּינָה
מַשָּׁם בְּשָׁלוֹם וּבְתוֹךְ כֶּף הַאִיר ה' עֵינֵיהֶם, וּמָצְאוּ הַחֹזֵר שְׂדֵרְךָ שָׁם
נִבְנְסִין הַמַּיִם בַּסְפִּינָה, וְשָׁחֲטוּ תִישׁ, וְלָקְחוּ הָעוֹר שֶׁלֹּו וְתִקְנוּ
הַסְפִּינָה וְנִצְלוּ בְּשָׁלוֹם מִסַּכָּנוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרְאוֹת הַלָּלוּ וְהָיָה זֹאת
בְּעֶרְב־שִׁבְת־קֹדֶשׁ וְהָיָה לָהֶם שְׂמִחָה גְדוֹלָה, וְאָמַר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָהּ, אִזּו הוֹדוּ לָהּ (תְּהִלִּים ק"ז) בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מַשָּׁם הָלְכוּ דֶרֶךְ
מִקוֹמוֹת הַרְבֵּה מְאֹד וְאָכִילָה שְׁתֵּיָה לָהֶם עַל הַסְפִּינָה הָיָה רַק מֵה
שְׁנַתָּן לָהֶם הַקֶּכֶּר הַנִּל מִצַּד רַחֲמָנוֹת מִהַמַּגִּיזָאן (מַחֲסֵן) שֶׁלָּהֶם
סוּחָרְעִים (צְנִימִים) וְתוֹלְעִים הָיוּ מְרַחֲשִׁים עֲלֵיהֶם וְהָיוּ הוֹלְכִים
וּמִבְקָשִׁים וּפּוֹרְשִׁים יְדֵיהֶם בְּהַכְנָעָה בְּכָל יוֹם כְּעֹנֵי בִפְתָח, וְהָיָה
נֹוֹתָן לָהֶם מֵאֵלוֹ הַסוּחָרְעִים וְאָכְלוּ זֹאת לְבַד וַיְהִי בַעֲלוֹת עַל לְבָם
שֶׁהוּא סָמוּךְ לְפִסַּח הָיָה לָהֶם צֶעַר גְּדוֹל, כִּי הָיוּ הוֹאֲגִים מֵהַ יַעֲשׂוּ
בַפִּסַּח כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְעַנּוֹת כָּל יְמוֹת הַפִּסַּח וְאַחַר שָׁעָה אִזּו
שְׂתֵיִם בָּאוּ אֵל כְּרֹךְ גְּדוֹל הָעוֹמֶדֶת עַל הָהָר שֶׁל אַבְנִים בְּאֶמְצַע
הַיָּם, וְשָׁם קָנוּ הַיִּשְׁמַעְאֵלִים פְּרוֹת הַרְבֵּה וְלָהֶם נָתַנוּ בְּעֵד טָאֲלָעַר
אַחַד חָרוּבִים שְׂקוֹרִין בְּאֶקְסֶעֶרֶן הַרְבֵּה, בְּעֶרְךָ טָשַׁע טוֹוִירֵט, וְאָמַר
רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ: לְעֵת עֵתָה גַם זֶה טוֹב מְאֹד, כִּי יִכּוֹלִין לְחִיּוֹת
שְׂמוֹנֶת יְמֵי הַפִּסַּח עִם חָרוּבִין לְבַד, אַךְ מִי יִתֵּן שְׂיִזְכָּה אוֹתָנוּ הַשָּׁם
יִתְבָּרֵךְ לְקַיֵּם מִצְוֹת אֲכִילַת מִצָּה וְאַרְבַּע כּוֹסוֹת:

סדר שאלתו ערוף היפני:

סימן סג (א) קורא אותה מהלך או עומד או שוכב או רוכב ע"ג בהמה או יושב אבל לא פרקדן דהיינו שפניו טוחות בקרקע או מושלך על גבו ופניו למעלה אבל קורא והוא שוכב על צדו: הגה (מאחר שכבר שוכב ואיכא טרחא לעמוד) (הר"י פ' מי שמתו) ואם היה בעל בשר הרבה ואינו יכול להתהפך על צדו או שהיה חולה נוטה מעט לצדו וקורא: **(ב)** מי שרוצה להחמיר לעמוד כשהוא יושב ולקרותה מעומד נקרא עבריין: **(ג)** היה מהלך בדרך ורצה לקרות קריאת שמע צריך לעמוד בפסוק ראשון: **(ד)** עיקר הכוונה הוא בפסוק ראשון הלכך אם קרא ולא כוון לבו בפסוק ראשון לא יצא י"ח וחוזר וקורא ואפילו למ"ד מצות אינן צריכות כוונה מודה הכא: **(ה)** אם היה ישן מצערים אותו ומעירים אותו עד שיקרא פסוק ראשון והוא ער ממש מכאן ואילך אין מצערים אותו כדי שיקרא והוא ער ממש שאף על פי שהוא קורא מתנמנם יצא: הגה ודין שתוי ושכור עיין לקמן סימן צ"ט סעיף א': **(ו)** הקורא קריאת שמע לא ירמוז בעיניו ולא יקרוץ בשפתיו ולא יראה באצבעותיו בפרשה ראשונה שהוא עיקר קבלת עול מלכות שמים מפני שנראה כקורא עראי וכתוב ודברת בם ודרשינן עשה אותם קבע: **(ז)** היה עוסק במלאכה ורצה לקרות ק"ש יתבטל ממלאכתו עד שיקרא פרשה ראשונה כדי שלא יהא כקורא עראי: **(ח)** האומנין וכן בעל הבית שהיו עושים מלאכה בראש האילן או בראש שורות הבנין קורין קריאת שמע במקומם ואינם צריכים לירד: **(ט)** הכתף אע"פ שמשאו על כתיפו קורא קריאת שמע אבל לא יתחיל בשעה שטוען ולא בשעה שפורק מפני שאין לבו מיושב:

ומצא צבור שקורין ק"ש טוב שיקרא עמהם כל ק"ש ויקבל שכר כקורא בתורה: הגה אבל אינו חייב רק בפסוק ראשון כמו שנתבאר (ב"י):

סֵדֶר לְקוּמְיָי תְּפִלוֹת הַיּוֹמִי:

רכא: רבונו של עולם, אֲתָה יַדְעָתָּ כִּי כָּל דְּבוּרֵי וּבִקְשׁוֹתַי וּתְחִנּוֹתַי וְכָל מַה שֶּׁאַנִּי מְצַפֶּה וּמְקוּהָ וּמִיַּחַל עֵדִין לִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַּת כְּהַרְף עֵין בְּכָל־אֵין לִי שׁוּם סְמִיכָה וּמְבִטָּח וּמְנוּס כִּי אִם בְּכַח הַצְדִּיקֵי אַמַּת, אֲשֶׁר זָכִיתָ אוֹתָנוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת וְגַם בְּדוֹר הַזֶּה זָכִיתָ אוֹתָנוּ לְצַדִּיקִים אֲמֵתִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָם עָלֵינוּ, וְעַל כָּחַם הַגְּדוֹל לְבַד נִשְׁעַנְנוּ וּבְכֵן יִהְיֶמוּ נָא מֵעִידָה עָלֵינוּ יִהְיֶמוּ וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים עָלֵינוּ, עַל מְרֻדְךָ בְּלִי חֶשֶׁךְ כְּמוֹנוֹ, עַל עָנִי וְכוֹאֵב, נִכְאֵה לֵבָב כְּמוֹנוֹ וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּכַח וּזְכוּת הַצְדִּיקֵי אַמַּת, שֶׁאֲזָכָה לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל מַחְשְׁבוֹתַי הַרְעוֹת, וְאֲזָכָה לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּתְזַכְּנֵי לְלַמֵּד וּלְהַגִּיתָ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲזָכָה לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם בְּלָבוּלִים כָּלֵל, וְאֲזָכָה שִׁיזְדַּכְּךָ מַחֵי וְיִהְיֶה מַחֵי וְשִׁכְלֵי זֶךְ וְצַח וְנָקִי בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַּת כָּלֵל, וְיִהְיֶה מַחֵי וְשִׁכְלֵי מְהִיר וְחָרִיף לְהַבִּין הַדְּבָר עַל בְּרִיו בְּאַמַּת לְאַמְתּוֹ בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל בְּלִי עִיוֹן כָּלֵל:

רכב: ותרחם עלי שאזכרה לענוה ושפלות אמתתי שלא יעלה בלבי שום צד גאות ופניות כלל וגם באשר תזכני ברחמיך ללמד תורה הרבה, אזכרה לבל אחזיק טובה לעצמי כלל, ולא יעלה בלבי, חם ושלום, עליידי למוד התורה שום פניות וגסות הרוח כלל ואזכרה ללמד תורה הרבה לשמה בקדשה ובטהרה בענוה ושפלות באמת ואזכרה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקסב ❦ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

רכג: וּבִכְן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַפְלָה בְּאַמַּת בְּשִׁלְמוֹת כָּרְאוֹי, וְאַזְכָּה לְהַתְּפִיל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ בְּאַמַּת וּתְעוֹרֵר אֶת לְבָבִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵזְכָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לְפָנֶיךָ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, וְאֵת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נִסְתָּר וְנִצָּפֵן בְּנִקְדָּתִי הַטּוֹבָה אוֹכֵל לְהוֹצִיא לְאוֹר עַל־יְדֵי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת בְּאַמַּת מֵעוֹמְקָא דְלָבָא, עַד שְׂאֵזְכָה שְׂיִתְגַּלֶּה הַטּוֹב הַנִּעְלָם וְהַנִּסְתָּר אֲצִלִּי וְיִתְגַּבֵּר הַטּוֹב עַל הָרָע, עַד שְׂאֲכַנִּיעַ וְאַבְטַל אֶת הָרָע לְגַמְרִי, עַד שְׂאֵזְכָה לְצֵאת מֵרָע לְטוֹב מֵחֲשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל:

רכד: וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְּפִיל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאַמַּת, וְאַזְכָּה לְבַטֵּל כָּל יִשׁוּתֵי וְגַשְׁמִיּוֹתֵי, וְלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל תּוֹעֵלַת עֲצָמֵי כָּלֵל, רַק אֵזְכָה לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרִי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה כְּאֵלוֹ אֵינֶנִּי בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל כּוֹנְנָתִי בְּתַפְלָה יִהְיֶה רַק לְשִׁמְךָ בְּאַמַּת לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגָּלוּת, לְגָלוּת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם:

רכה: וְכֹאֲשֶׁר כָּבַר הַתְּחִלָּתְךָ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים לְגָלוּת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְלַמְדַּתְנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּים לְסִדְר שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ, וְהוֹרִיתָ לָנוּ שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְגִזַּרְתָּ בְּחַסְדֶּךָ לְסִמְךָ אוֹתָנוּ בְּתַאֲרֶיךָ וּשְׁבַחֶיךָ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ רְשׁוֹת וְכַח לְכַנּוֹת וְלִקְרוֹת אוֹתְךָ בְּתַאֲרִים וּשְׁבַחִים, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה לְבַד יֵשׁ לָנוּ סְמִיכָה וְתַקּוּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וְלַדַּעַת אוֹתְךָ בְּלֵב שָׁלֵם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכָּה אוֹתָנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּבְכָל־יִשְׂרָאֵל תִּזְכָּה אוֹתִי גַם כֵּן וְתִתֵּן לִי דַעַת אֱמִתִּי וְקִדְשָׁה עַל־יְדֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵזְכָה לְסִדְר שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי בְּאַמַּת בְּאַמוּנָה וּבְדַעָה נְכוֹנָה וּמִישְׁבֵּת וְאַזְכָּה לְכוּן אֵל הָאֱמִת וְלְכַנּוֹת וְלִקְרוֹת אוֹתְךָ בְּתַאֲרִים וּשְׁבַחִים הַגּוֹנִים הָרְאוּיִם לְקְרוֹת אוֹתְךָ בָּהֶם, בְּאִפְּן שִׁיעֲלוּ דְבָרֵי

תַּחֲנוּתַי וּבִקְשׁוֹתַי וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת שְׁאַנִּי מִסֵּדֶר לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן,
וַיַּעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי וְתִתְרַצֶּה וְתִתְפַּיֵם אֵלַינִי:

רְכוּ: וְתִזְכְּנוּ מֵעַתָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת וּמֵאֲוָצֵר מִתְנַת חֲנָם
חֲנִנִי כִּי עֵינַי לָךְ תִּלְוִיזוֹת וּמַחֲכוֹת, שְׁתִּזְכְּנִי לָבוֹא לְתַפְלָה בְּאַמֶּת
וְאַזְכָּה לְעֶסֶק בְּתַפְלָה תָּמִיד, עַד שְׁאֲזַכָּה עַל־יַדִּי הַתַּפְלָה לָבוֹא
וּלְהִגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, וְאַזְכָּה לְטַעַם טַעַם אֹר
הַגָּנוּז, אֲשֶׁר אַתָּה עֲתִיד לְגַלּוֹת לְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת
סִתְרֵי תּוֹרָה וְתִזְכְּנִי "לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

רְכוּ: אֲדוֹן כֹּל מְלֵא רַחֲמִים, חֲנִנִי וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתּוֹרָה
וְתַפְלָה בְּאַמֶּת בְּמִסִּירַת נַפְשׁ, עַד שְׁאֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְטַעַם גַּם
בְּעוֹלָם הַזֶּה טַעַם אֹר הַגָּנוּז אֲשֶׁר גָּנוּז וְצָפוּן לִירְאֵיךָ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב:
"מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאֵיךָ, פָּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי
אָדָם", כִּי אַתָּה טוֹב וּמִי־טִיב לְכֹל וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין טוֹב אֲמִתִּי
בְּעוֹלָם כִּי אִם לְהִיזוֹת סוּר מִרַע בְּאַמֶּת, וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים,
לְהִיזוֹת מִשְׁעַבְדּוֹת וּבְטִל אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה בְּאַמֶּת תָּמִיד, עַד
שְׁנִזְכָּה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגָּנוּז גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר זֹאת הִיא
הַטּוֹבָה הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת עֲשֵׂה עִמִּי כְּחַסְדֶּךָ, וְזַכְּנִי לְטַעַם
מִטּוֹבְךָ הָאֲמִתִּי "מִקִּים מִעֶפֶר דָּל מֵאַשְׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן", חֲנִנִי
וְהַקִּימֵנִי וּמִטּוֹבְךָ תִּשְׁבְּעֵנִי, וּמִזִּיו כְּבוֹדְךָ תִּרְאֵנִי, וּלְחַיִּים נְצַחִיִּים
תִּזְכְּנִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תַּפְלָה טז כַּח: רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה בָּרָאת אֹתָנוּ בְּרָצוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה, וְגִזַּרְתָּ עָלַי נְשִׁמָּתִנוּ שֶׁתִּרְד
מֵעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, מֵהִיכָלָא דְּמַלְכָא מְקַדְּשֵׁי קְדָשִׁים, וְתַכְנֵם בְּגוֹף
הַגִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּכְוִנַּתְךָ הַקְּדוּשָׁה הִיְתָה לְטוֹבָתֵנוּ, כִּדִּי שְׁנִזְכָּה
לְדַבֵּק עֲצִמְנוּ בְּךָ בְּעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה עַל כֵּן בְּיָדַי חוֹבָה עָלֵינוּ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

תקסד ✧ צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד בְּלִי הַפְסֵק רַגַע, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה
יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלִי שׁוּם הַפְסֵק וּבִטּוּל כָּלֵל, כִּי הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ
וְאֵין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת כִּי אִם כְּשֶׁאָנוּ דְּבָקִים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה: